

PŘÍŠTÍ ZASTÁVKA

NENÍ KONEČNÁ, PROSÍM NEVYSTUPUJTE!

HNED NA ZAČÁTKU SE MUSÍME OMLUVIT, PROTOŽE V NADPISU TROCHU FABULUJEME. ONA ZASTÁVKA TOTIŽ VLASTNĚ KONEČNÁ JE, PROTOŽE PŘESNĚ DO MÍSTA S TÍMTO NÁZVEM SE MARKÉTA UCHÝLILA, ABY SE POKUSILA ZAČÍT „NOVÝ“ ŽIVOT. OVŠEM TENHLE PŘÍBĚH JE PLNÝ NEJRŮZNĚJŠÍCH SLOVNÍCH HRÁČEK A SKRYTÝCH VTÍPKŮ. TAK TŘEBA NEMÁ DĚJ A PŘITOM SE TAM POŘÁD NĚCO DĚJE!

text Monika Dvořáková

Michaela Merglová:
Příští zastávka

OBÁLKA Branislav Matis

VYDAL Host, Brno 2025

STRAN 231 / CENA 379 Kč

WWW.HOSTBRNO.CZ

Anotace k *Příští zastávce* je značně výmluvná a taky bravurně napsaná, protože velmi trefně vystihuje podstatu knihy. Markéta a Karolína jsou každá úplně jiná, ale přesto si rozumí jako málokdo. Zatím to nevědí, ale jejich dlouholeté kamarádství čeká zatěžkávací zkouška. Markéta se po krachu vážné známosti stáhla na venkov a potýká se s úzkostmi, Karolína zase balancuje mezi

prací a rodinným životem, který má k idyle daleko, a tak se rozhodne Maki navštívit v její klidné oáze s umírající třešní a bláznivým sousedem.

Doufá, že si obě vyčistí hlavu na čerstvém vzduchu nebo na dámské jízdě, kterou záhy po příjezdu vymyslí. Podivné příhody, které se kupí na sebe a jsou čím dál

6 OTÁZEK PRO MICHAELU MERGLOVOU

1 Tvou doménou je fantastika, nabízí se otázka: Odkud se vzal námět na *Příští zastávku*?

Knihy je výsledkem několika impulsů, které se mi v literárním tyglíku slily do uceleného příběhu. Mám ráda finské podivno, což je svébytný subžánr magického realismu, a k tomu miluju dva filmy: *Grandhotel Budapest* a *Velkou rybu*. Absurdní humor se v nich obou kloubí s vážnějším tématem, které

prosákne na povrch jen občas, ale pokaždé člověka dožene k slzám. Do tohohle podhoubí pak vstoupil život: zkušenosti s depresí a úzkostmi, s komplikovanými vztahy a s osobní transformací, které jsem si chtěla rozebrat a zpracovat. Když se tedy všechno usadilo, sedla jsem si k nápadu, který mi krystalizoval v hlavě, a začala jsem psát. A i když je to něco jiného, než na co jsou ode mě čtenáři zvyklí, mám ohromnou radost, že tenhle

příběh vznikl a že ho mohu s ostatními sdílet.

2 Hlavní hrdinkou příběhu je spisovatelka (vlastně dvě), stává se z tebe Stephen King?

To doufám, že ne, i když nebudu lhát, mít jeho projevy a notoričnost by mi asi nevadilo. Volba, že budou obě hrdinky autorky, byla nicméně přirozená a vyplývala jak z potřeby příběhu, tak z okolností jeho vzniku. Markéta v první verzi zrcadlila mě samotnou

bizarnější, neberou konce. Aby se s tím vším popraly, budou se naše hrdinky muset spolehnout jedna na druhou. Jenže i to nejpevnější přátelství může dostat pořádně zabrat.

Cukrárna na Jatkách a neviditelné umění

To jsou jen drobné střípky z mnoha podivností, kterých si Maki a Kuře (jak Markéta Karolíně říká) užijí víc než vrchovatě. Na začátku se to tváří jako psychologická sonda do duše moderní ženy, ale když děvčata uprostřed noci uvidí autonehodu, která vzápětí zmizí, začnete pochybovat. Je to road trip na LSD, které si nikdo nevzal? Je to magický realismus? Sama autorka se cítí být i se svými hrdinkami vtažena do finského podivna, ve kterém je surreálno, absurdno a bláznivno základem všeho. Čtenář váhá (?). Možná během prvních pár odstavců, než ho vcucne děj a styl

a vtip a zvrát(ky) a tak. Čekejte nečekané a budete po zásluze odměněni.

Dost těžko se píše o příběhu, který je založen na řetězení situací, které by se nikdy nestaly, „kdyby“... Jenže život sám píše tak absurdní příběhy, že někdy nezbývá než se jen hystericky smát. Pod tím vším prostě žijeme a přesně to dělají Maki a Kuře. Autorka tančí na tenkém laně mezi absurdnem a psychologickým dramatem s takovou jistotou, že z toho až místy mrazí. Groteskní výjevy střídají naprosto civilní, až bolestivě uvěřitelné momenty – a celek drží pohromadě s elegancí, která neupadá ani do přehnané frašky, ani do patosu. Výsledkem je jízda, při níž se člověk směje, ale zároveň mu trochu tuhne úsměv na rtech.

Deprese? Ale kdeže!

Příští zastávka je jako jízda vlakem, který sice nehlásí konečnou, zato se

s grácií vyhýbá všem literárním škatulkám. Ostatně, co jiného byste taky čekali od Míši Merglové? Přestože si hlavní hrdinky procházejí leccím a chvílemi se čtenář ocitá až v hororových kulisách, celou dobu jsem se výborně bavila. A hlavně – nedalo se přestat číst. V éře, kdy vládne cozy fantasy, by se tahle cesta s Maki a Kuřetem mohla klidně označit za „útulnou“ – ale ne tím způsobem, že vám bude teplo od srdce. Spíš jako když sedíte v lehké rozvraném kupé s výhledem do bizarní krajiny, víte, že se něco pokazí... a stejně chcete jet dál, protože s touhle dvojicí prostě nechcete vystoupit. ☒

P. S. A co to neviditelné umění?

Na tu výstavu bych se někdy chtěla sama podívat a vy si to prostě musíte přečíst, jestli to chcete (ne)vidět. Cha!

a Karolína měla sloužit jako její myšlenkový protipól a hybatelka děje. V průběhu psaní se mi z nich ale vyvinuly svébytné postavy, které si sice obě nesou něco z mých zkušeností a vlastností, ale mají takřka jiné vlastní hlavy a s potížemi se perou po svém.

3 Jsou hrdinky iniciály MM pouhá náhoda, nebo je v tom nějaké podprahové sdělení pro čtenáře?

Zpočátku to byla jen berlička pro mě, ale nakonec v textu zůstala. O morškách, jejichž příjmení Markéta nese, jsem četla v jedné povídce z Finska, a protože se mi líbilo to slovo a přišlo mi, že hrdinku svým zvukem vystihuje, nechala jsem jí ho.

4 Příběh je plný bizarních příhod a eskapád, chtěla bys některou skutečně prožít? Určitě! I když některé více než jiné. Třeba přepadení v knihovně bych zkusit nemusela. Ale zajít na pitoreskní výstavu na jatkách by mohla být zábava!

5 Víceméně souběžně vychází také tvoje společné dílo s Martinem Paytokem. V čem je to jiné, psát ve dvou?

Společně jsme napsali sci-fi military taškařici *Planetární rachot* a ačkoli můžu potvrdit, že psaní ve dvou je skvělé, druhým dechem dodám, že si neumím představit, že bych se mu věnovala s někým jiným než s Martinem. Vyžaduje to

naladění na podobnou vlnu a také spoustu času, tolerance a trpělivosti.

6 Už víš, jaký žánr zkusíš příště?

Před nějakou dobou jsem rozpracovala další magický realismus, chtěla bych se vrátit zase ke klasické fantasy a dokončit i jedno humorní sci-fi urban fantasy, ale zatím nejslibnější vypadá sci-fi román z nedaleké budoucnosti. Baví mě zkoušet nové věci, i když vím, že to není úplně strategické, většina čtenářů nemá experimenty ráda. Doufám ale, že se najdou tací, kteří se vydají objevovat nová žánrová zákoutí se mnou a budou se u toho bavit. ☒

MICHAELA MERGLOVÁ (* 1990)

Plzeňská rodačka, spisovatelka a literární publicistka. Do srdcí čtenářů se zapsala hrdinskou fantasy *Delavský cyklus* (*Píseň oceli*, *Píseň severu* a *Píseň války*), temnou fantasy *Prokletá věž* a sci-fi thrillerem *Prázdnota*, který byl v roce 2023 nominován na cenu Magnesie Litera. Spolupracuje s magaziny *Pevnost*, *Tvar* a *H70*, bezmála deset let působí na poli marketingu a vedle toho připravuje profesní školení pro knihovníky a tvůrčí workshopy pro veřejnost. Žije v Praze a od psaní si ráda vyčistí hlavu běháním či háčkováním.